

ಭಯವಾಯಿತು. ನಡುಕವೂ ಉಂಟಾಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಆ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೊದೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೋಣದ ಚರ್ಮ, ಅವನಿಂದ ಜಾರಿ ನೇರವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಗಾಬರಿಯಾದ ಕಳ್ಳರು, ಏನು ಬಿತ್ತೆಂದು ಯೋಚಿಸಲೂ ಸಮಯವಿಲ್ಲದೆ, ದೆವ್ವ-ಭೂತವೇ ಇರಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ, ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ದುಡ್ಡು-ಕಾಸು, ಚಿನ್ನ-ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದರು.

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳಕಾದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮರದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದು ನೋಡಿದ. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಅವನ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಕೋಣದ ಚರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಮರಳಿ ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಬಂದ. ಹೆಂಡತಿಗೆ ನಡೆದಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿ, ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಒಂದೆರಡು ಎಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಹಸು ಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಮೈದುನನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಬಂದಿದ್ದು ಹೇಗೆಂದು ಅತ್ತಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಓರಗಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಇದ್ದಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಕೋಣದ ಚರ್ಮದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕಳ್ಳರ ಸಂಪತ್ತು ಮೈದುನನ ಕೈಸೇರಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಕಾಡಿನ ದಾರಿ, ಮರ ಇರುವ ಜಾಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಪಾಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೂ, ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕಳ್ಳರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಆತ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ, ಅವನಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಹಸಿರು ಔಷಧಿ ತಿನ್ನಿಸಿ ಕೊಂದೇ ಬಿಟ್ಟಳು. ಈಗಲಾದರೂ ಅದರ ಚರ್ಮ ಸುಲಿಸಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳ ಕಾಟ ತಡೆಯಲಾರದೆ, 'ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಏಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕಾಡುಪಾಲಾಗುವುದೇ ಲೇಸು' ಎಂದು ಅಣ್ಣ, ಎಮ್ಮೆಯ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು, ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿ, ಒಣಗಿಸಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟನು.

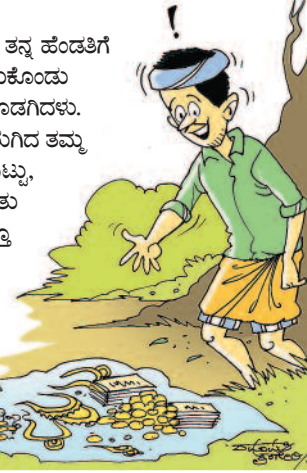
ರಾತ್ರಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ನಡೆದು, ತಮ್ಮ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ, ದೊಡ್ಡ ಮರವನ್ನೇ ಏರಿ

ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಕಳ್ಳರೂ ಬಂದರು. ಅವರು, ಅಂದು ಕೊಳ್ಳೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮಾರನೆಯ ದಿನ, ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕೋಣದ ಚರ್ಮ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು, ಇದು ದೆವ್ವ ಭೂತದ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲ, ಯಾರೋ ಮನುಷ್ಯರ ಕೆಲಸ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಕೊಳ್ಳೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಬಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಗತಿ ಕಾಣಿಸುವ ಯೋಚನೆಯೂ ಅವರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಂದಿನ ಕೊಳ್ಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ ತೊಡಗಿದಾಗ, ಅಣ್ಣ ಮೇಲಿನಿಂದ ಎಮ್ಮೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟನು. ಅವನಂದುಕೊಂಡಂತೆ, ಅವರಾರೂ ಓಡಿ ಹೋಗದೆ, ಮರವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕೆಳಗೆಸೆದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಣ್ಣುಗಾಯಿ ನೀರುಗಾಯಿಯಾಗುವಂತೆ ಹೊಡೆದು, 'ಹೋಗಿ ಬದುಕಿಕೊ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಈ ಕಡೆ ಬರಬೇಡ' ಎಂದು ಬಿಟ್ಟರು.

ಕುಂಟುತ್ತಾ, ತೆವಳುತ್ತಾ ಊರು ಸೇರಿಕೊಂಡ ಅಣ್ಣ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಛೇಮಾರಿ ಹಾಕಿದ. ಇದ್ದ ಒಂದು ಎಮ್ಮೆಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಊಟಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟಪಡುವಂತಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅತ್ತಿಗೆ ಪರಿತಪಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಅಣ್ಣ ಮತ್ತು ಅತ್ತಿಗೆಯ ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಗಿದ ತಮ್ಮ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, 'ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಡುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಸುಡೋದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಯಾವತ್ತೂ ಕೇಡು ಮಾಡಬೇಡಿ' ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನು. ಕೆಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು ಎಂಬಂತೆ ಅಣ್ಣ- ಅತ್ತಿಗೆಯರೂ ತಮ್ಮನ ಸಂಸಾರದೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿದ್ದು, ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿಯೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳಿದರು.

(ಅಜ್ಜ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ)

-ಡಾ.ಬಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ

ಮೂಗಲ ಮೇಲಿನ ಲಾಂಛನ..!

ಮುಗಿಲ ಮೇಲೆ ತೇಲುವ ಲಾಂಛನ
ನಮ್ಮ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದಿರ
ಜಗದ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆಯುತ ಅವನು
ಭೂಮಿಗೆ ಬೆಳಕನು ತಾ ಬೀರುವನು

ಹುಣ್ಣಿಮೆ ದಿನ ಅಂತ ದೊಡ್ಡವನು
ದಿನ ದಿನ ಕಳೆಯಲು ಸಣ್ಣಾಗುವನು
ಕಷ್ಟವೋ-ಸುಖವೋ ಏನೇ ಬರಲಿ
ನಗು-ನಗುತಲಿ ಬೆಳಕನು ಹರಡುವನು

ಮುಗಿಲು-ಭೂಮಿಗೂ ಗೆಲೆತನ
ಮಕ್ಕಳಿಗವನು ಚಂದಮಾಮನು
ಅಳುವ ಮಗುವಿಗೆ ಮಾಮನ ತೋರಿ
ನಗುವ ತರಿಸುವಳು ಮಗುವಿನ ಮುಖದಲಿ

ಒಮ್ಮೆ ಸಣ್ಣವನು, ಒಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡವನು
ಹಿಗ್ಗುತ-ಕುಗ್ಗುತ ಬಿಡದಲಿ ನಡೆವನು
ಬದುಕಿನ ಬೇಗುಡಿ ಅವನು ಬಲ್ಲನು
ಏನೇ ಬರಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವನು

ನಮ್ಮಯ ಬದುಕು ಹೀಗೆಯೇ ನೋಡು
ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ನಡೆವುದು ಜೋಡು
ಕತ್ತಲು-ಬೆಳಕು ಬದುಕಲಿ ಇರುವುದು
ಕತ್ತಲು ಕಳೆಯೇ ಬೆಳಕನು ಬರುವುದು.

-ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕರದಳ್ಳಿ, ತಹಾಪುರ